

Arja Veerman

Camping Walhalla

DE FONTEIN

Deel II

Aan de slag

Als een verzopen kat waaide Louise door de deur naar binnen van café Artemis, dat was vernoemd naar de godin van de jacht. En gejaagd werd er, door vrouwen op vrouwen, maar niet op woensdagmiddag. Louise trok haar regenjack met fluorescerende strepen uit en hing het druipend aan de rotan kapstok, naast de groene poncho van Geertrude, die zo goed als dagelijks in de verste hoek van het café aan een tafeltje zat. Louise had weinig op met Geertrude. Zelf was ze minder anti-man. Ze had vaak genoeg wat te stellen met van die machotypes, maar er bestonden ook andere mannen: aardige mannen, zoals haar broer Julius en hun vader, toen hij nog leefde. Waarom zou je iedereen over één kam willen scheren?

‘Mijn god, wat een weer,’ riep Louise tegen Anja, de dochter van Babs, die geregeld achter de bar te vinden was. Met haar donkere krullen, haar zigeuneroorringen en rinkelende armbanden trok ze een stuk meer klanten dan haar moeder, die het café een paar jaar geleden begonnen was.

Anja gooide een handdoekje op naar Louise. ‘Biertje?’

Louise knikte. Ze trok een kruk naar zich toe over het rozerode tapijt waarin brandgaatjes zaten, zette haar bril af en wreef met de lap haar glazen schoon. Ze keek om zich heen om te zien of ze Babs zag. ‘Waar is je moeder?’ vroeg ze.

‘Ze is boven met de administratie bezig,’ zei Anja. In één beweging veegde ze de schuimkraag af met een vergeelde plastic spatel en zette het biertje voor Louise op de bar. Ze zette de kraan van de spoelbak open en sproeide wat citroenpulp

van de rand. ‘Babs vertelde me dat je zaterdag definitief naar Frankrijk vertrekt. Mocht je van de zomer nog iemand nodig hebben, achter de bar? Ik stap zo op de trein, weer eens iets anders.’

Louise knikte, pakte haar glas op en nam een slok. Met de rug van haar hand veegde ze het schuim van haar mond. ‘Vanochtend heb ik afscheid genomen op school. Ik heb van de kinderen zeven stukken zeep gekregen, drie potten pindakaas en een pak hagelslag. Die zitten nu buiten in mijn fietstassen, die waterdicht zouden moeten zijn. En zo niet, dan hebben we hier straks een bellenblaasstraat die naar pindakaas ruikt met chocola.’

Anja grinnikte en gooide de handdoek, die Louise naast het bekertje met sigaretten terug op de bar had gelegd, over haar schouder. Ze liep langs de bar de keuken in. De houten paneeldeurtjes klapperden achter haar aan. ‘We hebben toma-tensoep,’ riep ze over haar schouder.

‘Voor mij zonder ballen graag,’ lachte Louise. Ze keek naar de muur naast de bar, die vol met foto’s hing. Allemaal foto’s van feestjes met vrouwen, jonge vrouwen, oudere vrouwen, zoenende vrouwen. Een foto van Babs, die door drie vrouwen op de schouders werd getild. Ze zag zichzelf met rode flitsogen, ze hing om de nek van Jacky. Dat was op het oudjaarsfeest van vorig jaar.

‘Het brood komt eraan,’ zei Anja, die met een grote kom soep door de klapdeurtjes weer naar binnen kwam lopen. Ze zette de kom op de bar en trok een lepel uit een van de zakken van haar paarse tuinbroek, die ze aan Louise gaf.

‘Moet je trouwens niet studeren?’ vroeg Louise. Anja studeerde Vrouwenstudies aan de Universiteit van Amsterdam. Louise had geen idee wat ze daar precies deed, maar het betekkende in elk geval niet dat ze per se lesbisch was. Er zaten ook hetero’s in haar klas.

‘Mijn werk is mijn leeronderzoek,’ zei Anja bijdehand. ‘Ik tap een biertje voor jou en dan kan ik vanachter de bar observeren hoe jij straks een vrouw versiert. Of hoe je wordt

versierd. Of je niet laat versieren. Dat is toch hartstikke interessant?’

‘En dat noem jij wetenschap,’ daagde Louise haar uit.

De soep smaakte melig. Het brood dat Anja in een mandje bij de soep serveerde, was droog. Louise trok een kuipje boter open. Ze kon wel wat vet gebruiken, had Jacky gezegd. Ze vond kennelijk dat Louise te mager werd.

‘Mijn begeleider zegt dat het in de wetenschap gaat om het zoeken naar een antwoord op de vraag hoe de werkelijkheid in elkaar zit. Mijn vraag is: hoe verleiden vrouwen elkaar in een vrouwencafé?’

‘Daar heb je toch geen onderzoek voor nodig,’ stelde Louise, die een slok van haar biertje nam. ‘Daar is maar één antwoord op: met drank.’

Met een glimlach trok Anja een pakje Caballero zonder filter uit haar borstzak en bood Louise een sigaretje aan. ‘Zo kan het toch ook?’ zei ze met een verleidelijke stem.

Louise schoot in de lach; de bravoure van Anja was aanstekelijk, maar toch schudde ze haar hoofd. Het niet-roken ging haar best goed af. Een tochtvlaag trok langs haar rug. Ze draaide zich half om op haar kruk.

‘Eindelijk klaar,’ riep Babs, die door de binnendeur van het pand het café kwam binnenlopen en naar Anja keek, die een duim opstak. Haar gezicht zag rood en haar bobkapsel was pluizig. Ze hield een aktetas vast onder haar arm.

‘Babs, daar ben je! Ik zat al op je te wachten,’ riep Louise uit.

‘Geen zorgen, ik heb de papieren bij me,’ zei Babs. Ze klopte met haar hand op de leren tas, die ze naast Louise op de bar neerlegde. ‘Ik ben gisteren ook nog even naar de bank geweest, voor de laatste details.’

‘Ik ben je zo dankbaar dat je dit voor me doet,’ zei Louise. ‘Door jou kan ik naar Frankrijk verhuizen. Je weet niet half hoe blij ik ben dat jij in mijn camping investeert.’

‘Laten we zo nog één keer de kleine lettertjes doornemen, ik heb nog één belangrijk punt,’ zei Babs. Ze zwaaide even naar Geertrude, die met een nors gezicht voor zich uit zat te staren,

en liep naar de spiegel bij de kapstok. Geroutineerd haalde ze een kam door haar piekerige haar en stiftte haar lippen bij.

Louise verslikte zich bijna in de laatste slok van haar bier-tje en greep alsnog naar de sigarettenkoker op de bar. Anja gaf haar een vuurtje voordat ze erom had kunnen vragen. Ze ademde diep in, hield de rook even vast in haar longen en blies hoestend uit. Het komend weekend zou ze met Jacky naar Frankrijk gaan. Dan moest het geld zijn overgemaakt aan de makelaar. Babs had haar een lening verstrekt tegen vijf procent rente, een schijntje in vergelijking met wat de banken rekenden.

‘Ik dacht we klaar waren,’ kuchte Louise met een kreukelig stemgeluid. Ze voelde zich misselijk worden en drukte de peuk in de lege soepkom uit.

‘Mijn moeder vindt het geweldig wat je doet,’ fluisterde Anja. ‘Maar ze is ook een zakenvrouw. Alle puntjes moeten op de i. En dat is maar goed ook, want anders was dit café allang failliet.’

De regen sloeg inmiddels tegen de ramen. Vanachter de bar deed Anja met één druk op de knop de spotjes boven de tafeltjes aan.

Babs kwam naast Louise zitten en trok de tas naar zich toe. Haar bobkapsel zat weer keurig recht. ‘Doe mij ook maar zo’n heerlijk kopje soep,’ zei ze tegen haar dochter, die knikte en naar de keuken liep.

‘Blij dat ik dit weekend naar Frankrijk vertrek, daar schijnt tenminste de zon,’ keuvelde Louise, in een poging om te ontspannen. Haar stem trilde een beetje. Ze verschoof wat op haar kruk. Wat als nu bleek dat er iets niet in orde was met de lening, als de koop niet door kon gaan? Ze had haar baan opgezegd, haar appartement...

Babs pakte een stapel papieren uit de tas en begon te bladeren. Met haar pen tikte ze op de bar. ‘Laten we van het begin tot het einde alles nog een keer op een rijtje zetten,’ stelde ze voor. Alsof ze dat niet al drie keer eerder hadden gedaan. ‘Dit zijn je gegevens, hier staat het bedrag van de lening. Je betaalt

mij maandelijks rente. Afbetalen doe je zodra je winst gaat maken: dan betaal je me naar vermogen een tiende deel van de opbrengst per jaar, totdat je alles hebt afgelost. Wat daar dus voor nodig is, is dat je een boekhouding gaat bijhouden. Inkomsten, uitgaven, je weet wel: dat hebben we besproken.'

Louise humde en merkte hoe hoog haar ademhaling zat.

Anja zette een dampende kop soep voor haar moeder op de bar.

'Er is alleen nog één ding waar we het niet over hebben gehad,' vervolgde Babs. Zacht blies ze de hitte van de soep en nam een hap. Een druppel kleefde aan haar lip. 'Wat als jij van de trap valt, wat als je in de beerput verdwijnt? Wat als je onverhoopt overlijdt? Hoe krijg ik dan mijn geld terug?'

Louise probeerde het opkomende slijm in haar keel door te slikken en keek glazig naar Babs. Ze zag zichzelf al liggen in het grind, met haar nek geknakt, na een val van de steile trap. De vleermuizen fladderend om haar heen. Er moest iemand garant voor haar staan. Zonder borg geen lening. Dat besef schoot als een flits door haar heen.

'Jacky staat garant,' hoorde Louise zichzelf met een schorre stem zeggen. Babs keek haar indringend aan, op zoek naar kieren in het fundament. Louise hield haar adem in en bewoog zich niet.

'Uitstekend,' besloot Babs. Ze maakte een notitie op het laatste blad en schoof het papier met de pen naar Louise. 'Als je hier op de stippellijn wilt tekenen, dan zijn we klaar. Ik zal vanmiddag bij de bank bevestigen dat het geld onmiddellijk kan worden overgemaakt. De makelaar krijgt per ommegaande een telegram met een bankgarantie, waarna de betaling wordt ingezet en niet meer kan worden teruggedraaid.'

Louise blies haar adem langzaam uit. Er was een tijd van komen en gelukkig was er ook een tijd van gaan. En het werd hoog tijd voor een feestje. Vrijdagavond! Dan zou ze voor de laatste keer, met Jacky en haar vrienden in café Artemis, nog een keer uit haar dak kunnen gaan.

Eerder verschenen van Arja Veerman:

Weg van Mel:

Verwarring

Vertrouwen

Nu of nooit

E-book juni 2025

Copyright © 2025 Arja Veerman

Copyright © 2025 voor deze uitgave Uitgeverij De Fontein,
Utrecht

Omslagontwerp Studio Vonk & De Boer

Omslagillustratie XXX

Opmaak binnenwerk Crius Group

ISBN e-book 978 90 261 8012 5

ISBN luisterboek 978 90 261 8013 2

NUR 301

www.uitgeverijdefontein.nl

Alle personen in dit boek zijn door de auteur bedacht. Enige gelijkenis met bestaande – overleden of nog in leven zijnde – personen, anders dan die in het publieke domein thuishoren, berust op puur toeval.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch, door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining niet toegestaan.